

~ ΠΛΗΜΜΥΡΕΣ ~

ΑΙΤΙΕΣ ΚΑΙ ΛΥΣΕΙΣ

Ως πλημμύρα ορίζεται η υπερχειλίση επιπλέον νερού, που καλύπτει την ξηρά. Η οδηγία της Ευρωπαϊκής Ένωσης για τις πλημμύρες ορίζει μια πλημμύρα ως προσωρινή κάλυψη από νερό εδάφους το οποίο υπό φυσιολογικές συνθήκες δεν καλύπτεται από νερό.[1] Κατά την έννοια του «ρέοντος νερού», ο όρος πλημμύρα μπορεί επίσης να εφαρμοστεί στην εισροή της παλίρροιας.

Οι πλημμύρες μπορεί να προκύψουν από τον όγκο νερού μέσα σε ένα σώμα του ύδατος, όπως ένα ποτάμι ή λίμνη, η οποία υπερχειλίζει ή σπάει τα αναχώματα, με αποτέλεσμα το νερό να διαφύγει από τα συνήθη όριά του.

Αντιθέτως, το μέγεθος της λίμνης ή άλλου φορέα του νερού που ποικίλλει ανάλογα με τις εποχιακές αλλαγές στις βροχοπτώσεις και στα χιόνια που λιώνουν, δεν είναι μια σημαντική πλημμύρα, εκτός αν τέτοιες διαρροές νερού θέσουν σε κίνδυνο τις εκτάσεις που χρησιμοποιούνται από τον άνθρωπο, όπως ένα χωριό, μια πόλη ή άλλη κατοικημένη περιοχή.

Οι πλημμύρες μπορεί επίσης να εμφανιστούν στα ποτάμια, όταν ροή υπερβαίνει την χωρητικότητα του καναλιού του ποταμού, ιδίως σε στροφές ή μαιάνδρους. Οι πλημμύρες συχνά προκαλούν ζημιές σε σπίτια και επιχειρήσεις, εφόσον έχουν τοποθετηθεί σε φυσικές περιοχές κατάκλισης

των ποταμών. Ενώ οι ζημιές από τις πλημμύρες μπορεί να έχουν σχεδόν εξαλειφθεί με την απομάκρυνση του ανθρώπου από τους ποταμούς και άλλους φορείς του νερού, ωστόσο ανέκαθεν οι άνθρωποι έχουν ζήσει και εργαστεί κοντά στο νερό για να αναζητήσουν τροφή και να αξιοποιήσουν τα οφέλη της φθηνής και εύκολης μετακίνησης και το εμπόριο, με το να είναι κοντά στο νερό.

Το γεγονός ότι οι άνθρωποι συνεχίζουν να κατοικούν περιοχές που απειλούνται με ζημιές από πλημμύρες, είναι απόδειξη ότι η αξία του να ζουν κοντά στο νερό υπερβαίνει το κόστος των επαναλαμβανόμενων περιοδικών πλημμυρών.

*«Δυστυχώς η κουλτούρα της προστασίας έρχεται μέσα από τις ίδιες τις καταστροφές. Έρευνες έχουν αποδείξει ότι **κανένα κίνητρο και κανένα όπλο πειθούς δεν είναι τόσο ισχυρό όσο η ίδια η καταστροφή**. Έχουμε κάνει επανειλημμένα τέτοιες έρευνες και βλέπουμε ότι αν υπάρχει ένας παράγοντας που δείχνει πόσο προβληματίζεται ένας πολίτης για τις επερχόμενες φυσικές καταστροφές, πόσο τις φοβάται και πόσο τις θυμάται είναι το αν έχει ζήσει ο ίδιος μία καταστροφή».*

Αυτό επισημαίνει στο **ethnos.gr** ο δρ Γεωλογίας και ερευνητής του ΕΚΠΑ, **Μιχάλης Διακάκης**, ο οποίος επί σειρά ετών μελετά μεταξύ άλλων την ανθρώπινη συμπεριφορά κυρίως σε περιπτώσεις έντονων πλημμυρικών φαινομένων.

Όπως εξηγεί όμως, όσο κι αν μαθαίνουμε αφού πάθουμε, και η επιρροή μίας άσχημης εμπειρίας τείνει να φθίνει με το χρόνο: «Έχουμε παρατηρήσει διαφορές στη συμπεριφορά ανθρώπων μεταξύ 5 και 10 ετών από καταστροφές. Όπως προκύπτει από τις περιγραφές τους, οι άνθρωποι έχουν πολύ διαφορετική αντίληψη του κινδύνου και διαφορετική συμπεριφορά όσο απομακρύνονται χρονικά από το συμβάν. Όσο περνάει ο καιρός από μια καταστροφή, έχουμε μια «χαλάρωση» τονίζει φέρνοντας ως χαρακτηριστικό το παράδειγμα της Μάνδρας, η οποία στην πλημμύρα του 2017 θρήνησε 24 θύματα.

«Όταν πήγα στη Μάνδρα τον Ιούνιο του '18, μήνες μόλις μετά τη μεγάλη πλημμύρα για ένα μικρότερο συμβάν, είδα όλα τα αυτοκίνητα της πόλης να είναι μαζεμένα πάνω σε ένα λόφο. Ρώτησα το λόγο και μου απάντησαν πως με το που άκουσαν τη βροχή, σηκώθηκαν και στάθμευσαν τα αυτοκίνητά τους εκεί. Δε νομίζω ότι πλέον συμβαίνει κάτι τέτοιο».

Παρά το γεγονός ότι από το 1960 έως σήμερα 278 άνθρωποι έχουν χάσει τη ζωή τους σε πλημμυρικά φαινόμενα, ενώ αν καταμετρηθεί ο αριθμός των θυμάτων από την αρχή του προηγούμενου αιώνα, οι απώλειες ξεπερνούν τις 600, σε αντίθεση με άλλες φυσικές καταστροφές, οι πολίτες εξακολουθούν να μην αντιμετωπίζουν τα πλημμυρικά φαινόμενα ως πραγματική απειλή που θα μπορούσε να τους στοιχίσει ακόμα και τη ζωή τους. Υπερεκτιμούν συχνά τόσο τις δικές τους ικανότητες να διασχίσουν ως πεζοί πλημμυρισμένα σημεία όσο και των αυτοκινήτων τους.

Κι όμως ένας από τους σημαντικότερους παράγοντες κινδύνου ειδικά στην περίπτωση της πλημμύρας σχετίζεται άμεσα με την ανθρώπινη αντίδραση και συμπεριφορά. Διεθνή αλλά και ελληνικά ερευνητικά δεδομένα έχουν καταδείξει ότι περίπου **τα 3/4 των θυμάτων σε ακραία πλημμυρικά φαινόμενα** πήραν μόνοι τους την απόφαση **να εισέλθουν στο νερό** είτε από ανάγκη να μετακινηθούν κάπου, **είτε για να διασώσουν ανθρώπους ή ζώα** είτε ακόμα και για να πάρουν κάποια πολύτιμα αντικείμενα από οικήματα που είχαν πλημμυρίσει και στη συνέχεια μετατράπηκαν σε παγίδες θανάτου και για τους ίδιους.

Στην Ελλάδα η σήμανση για τα επικίνδυνα σημεία για πλημμύρες είναι σχεδόν ανύπαρκτη, σημειώνει ο κ. Διακάκης και

μόνο σε ελάχιστα σημεία με πρωτοβουλία των δήμων, οι οποίοι έχουν πλημμυρίσει στο παρελθόν, συναντά κανείς πινακίδες.

Αλλά και εκεί που υπάρχουν, πολλοί τείνουν να τις αγνοούν: *«Δεδομένου ότι στην Ελλάδα δεν έχουμε τέτοια σήμανση, το παράδειγμα που έχουμε μελετήσει πολύ είναι αυτό της Αυστραλίας. Υπάρχει ένα τεράστιο ποσοστό οδηγών, το οποίο δε συμμορφώνεται με αποτέλεσμα να βάζουν μπάρες, αντίστοιχες με αυτές για τα τρένα, ώστε όταν βρέχεται το οδόστρωμα να ανάβουν φώτα, να υπάρχουν ηχητικά σήματα και να κλείνει η μπάρα. Όμως ακόμα κι αυτές, πολλοί τις περνούν»* σημειώνει ο κ. Διακάκης.

Την ίδια στιγμή πολλοί είναι αυτοί που **υπερεκτιμούν τις δυνατότητές τους ή τις δυνατότητες των οχημάτων τους**: *«Υπάρχει μια αίσθηση ασφάλειας ότι όταν είμαι μέσα στη λαμαρίνα θα προστατευτώ. Αυτό κάνει καμιά φορά τους οδηγούς να μπαίνουν μέσα σε ρέματα, κάτι που αν κινούνταν με τα πόδια πιθανότατα δε θα τολμούσαν. Η παράσυρση στην περίπτωση πλημμύρας είναι πολύ πιθανή. Το όχημα μετακινείται και χάνεται ο έλεγχος με πάρα πολύ λίγο νερό».*

Παράλληλα, όπως προέκυψε από άλλη έρευνα σε οδηγούς, σχεδόν ποτέ δεν μπορούν να υπολογίσουν το βάθος ενός χειμάρρου που έχει σχηματιστεί: *«Δείξαμε φωτογραφίες και βίντεο με αυτοκίνητα που ήταν μέσα στο νερό σε οδηγούς και δεν μπόρεσαν να υπολογίσουν ούτε το βάθος ούτε το χρόνο που θα απαιτούσε η διάσχισή του, αλλά κυρίως δεν μπόρεσαν να προβλέψουν ποια θα ήταν η εξέλιξη. Κι αυτό βλέποντας ένα βίντεο, όχι ενώ βρίσκεσαι ο ίδιος στο όχημα και παλεύεις με το νερό»*, υπογραμμίζει ο ερευνητής προσθέτοντας πως αυτές οι καταστάσεις είναι απρόβλεπτες και πολύ επικίνδυνες.

Από τη διερεύνηση των συνθηκών θανάτου των ανθρώπων σε πλημμύρες στην Ελλάδα, οι ερευνητές έχουν καταλήξει στο συμπέρασμα ότι πλέον έχει αλλάξει το μοτίβο καθώς διαπιστώθηκε ότι τα πρώτα χρόνια του 20ού αιώνα πέθαναν πολλοί άνθρωποι μέσα σε κτίρια που ήταν χτισμένα μέσα σε ρέματα, τα οποία κατέρρεαν όταν αυτά «φούσκωναν».

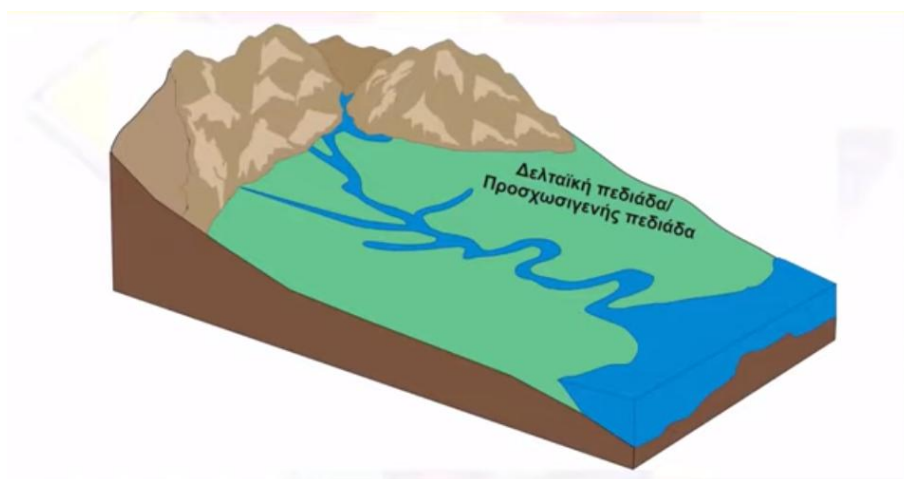
Αυτό, σύμφωνα με τους ερευνητές, είναι πια πολύ σπάνιο φαινόμενο. Τις προηγούμενες δεκαετίες τα γεγονότα ήταν μικρότερα από πλευράς ανθρώπινων απωλειών, αλλά συχνότερα. Ωστόσο σε

περιπτώσεις ακραίας πλημμύρας, όπως αυτή της Μάνδρας, οι διασώστες έρχονται ξανά αντιμέτωποι με εγκλωβισμένους σε κτίρια.

Οι προτάσεις

Αναφορικά με την απώλεια ανθρώπινης ζωής στην πλημμύρα αυτό που έχουν δει πλέον οι επιστήμονες είναι ότι **το 75% των θυμάτων ξεκινούν από μια «θέση ασφάλειας» και μπαίνουν αυτοί σε μια επικίνδυνη κατάσταση:** «Από τους 600 ανθρώπους που έχουν πνιγεί στην Ελλάδα από τις αρχές του προηγούμενου αιώνα, το 75% αφορά τέτοιους θανάτους. Δεδομένου ότι σε πολλές περιπτώσεις εμπλέκεται και όχημα, με μια καλύτερη εκπαίδευση των οδηγών τόσο στην περίοδο πριν τη λήψη του διπλώματος όσο και με σεμινάρια ασφαλούς οδήγησης μετά, θα μπορούσαν να είχαν μειωθεί», τονίζει ο κ. Διακάκης.

Ιδιαίτερα σημαντική για τον ίδιο είναι και **η σήμανση στους δρόμους**. Υπάρχουν σημεία που είναι πολύ επικίνδυνα και είναι πολύ εύκολα κάποιος να τα βρει. Πρόκειται κυρίως για γέφυρες που πλημμυρίζουν και τις λεγόμενες ιρλανδικές διαβάσεις, όταν δηλαδή το οδόστρωμα περνά μέσα από το ποτάμι χωρίς γέφυρα. Το συναντάς σε πολλούς αγροτικούς δρόμους. Συνήθως είναι ξεροπόταμοι αλλά οι ξεροπόταμοι, στους οποίους κανείς δεν δίνει σημασία, είναι αυτοί που πνίγουν τον κόσμο όταν έρθει βροχή με μεγάλη ένταση».

Σύμφωνα με τον κ. Διακάκη, το ευκολότερο που μπορεί να κάνει κανείς σε περίπτωση πλημμύρας είναι **να ανέβει σε ψηλότερο όροφο** – εφόσον φυσικά υπάρχει αυτή η δυνατότητα - δεδομένου ότι τα ισόγεια και υπόγεια είναι πιο ευάλωτα με τον κίνδυνο να είναι

μεγαλύτερος όταν σε αυτά φιλοξενούνται ηλικιωμένοι ή άνθρωποι με κινητικά προβλήματα.

Μεγάλη σημασία έχει **η έγκαιρη προειδοποίηση**, γι' αυτό και η ορθή χρήση του 112 θεωρείται σωτήρια σε πολλές περιπτώσεις προκειμένου να αποφευχθούν οι εγκλωβισμοί.

Συνοπτικά για τη μεγαλύτερη προστασία από τις πλημμύρες, θεωρείται ιδιαίτερα σημαντική:

- Η τοποθέτηση προειδοποιητικών πινακίδων για τον κίνδυνο πλημμύρας ειδικά σε περιοχές υψηλού κινδύνου, όπως π.χ. οι μικρές γέφυρες ή ακόμα και φωτοχητικών σημάτων και μπάρας.
- Εκστρατεία ενημέρωσης για την επικινδυνότητα της κίνησης πεζή ή με όχημα στην πλημμύρα.
- Ενημέρωση των ομάδων υψηλού κινδύνου όπως οι οδηγοί, οι ηλικιωμένοι που μένουν σε περιοχές επιρρεπείς σε πλημμυρικά φαινόμενα, σε ισόγεια ή και υπόγεια.

Υποδομές

Σε επίπεδο προστασίας από τις πλημμύρες, ο κτιριακός πλούτος της χώρας, θεωρείται επαρκής, καθώς **τα κτίρια με οπλισμένο σκυρόδεμα αντιδρούν καλά στο θέμα της βροχής. Προβλήματα εξαιτίας της διάβρωσης παρατηρούνται στην περίπτωση λιθόκτιστων κτιρίων.** Για παράδειγμα στη Μάνδρα παρά την

ένταση του φαινομένου τα λίγα σπίτια που κατέρρευσαν ήταν πετρόκτιστα.

Εκεί που χρειάζεται όμως απαραίτητος έλεγχος και βελτιώσεις είναι οι δημόσιες υποδομές. **Παλαιοί δρόμοι και γέφυρες έχουν σχεδόν καλύψει το προσδόκιμο ζωής τους, ενώ έχουν κτιστεί με σχεδιασμό επαρκή για την αντιμετώπιση μιας ήπιας καταιγίδας, αλλά όχι ενός ακραίου φαινομένου.** «Κι αυτό που πολλαπλασιάζει τον κίνδυνο στην εποχή της κλιματικής κρίσης είναι τα φερτά υλικά, το οποίο το είδαμε στη Μάνδρα» προσθέτει ο κ. Διακάκης.

Και εξηγεί: «Δρόμοι όπως η Μιχαλακοπούλου στην Αθήνα από κάτω είναι πλακοσκεπείς αγωγοί, ποτάμια, κι αυτοί είναι ευαίσθητοι σε ένα ακραίο γεγονός που θα συνδυαστεί με φερτά υλικά που πολλαπλασιάζονται με τις φωτιές και υπό συνθήκες μπορούν να τους φράξουν. Στη Μάνδρα το 2017 το 90% των πλακοσκεπών αγωγών που είχε η περιοχή έφραξε τελείως, κάτι το οποίο δείχνει ότι δεν πρόκειται για ελάττωμα του συγκεκριμένου αγωγού, αλλά για μια γενικότερη κατάσταση. Εκ του αποτελέσματος φαίνεται ότι κάποιοι αγωγοί που έχουμε δεν είναι σχεδιασμένοι για να αντεπεξέλθουν σε τέτοιες συνθήκες».

Παράλληλα πολλές από τις υποδομές της χώρας είναι ήδη γερασμένες και **δεν έχουν συντηρηθεί καθόλου ή έχουν συντηρηθεί αποσπασματικά.** Δεδομένης μάλιστα της αύξησης των ακραίων φαινομένων η ανάγκη επιθεωρήσεων είναι πρόδηλη.

Η περίπτωση προηγούμενης πλημμύρας στην Κινέττα (2019), την οποία υπενθυμίζει ο ερευνητής του ΕΚΠΑ καταδεικνύει τον κατεπείγοντα χαρακτήρα των επιθεωρήσεων: «Το νερό πέρασε κανονικά από τρεις γέφυρες, αλλά στην τέταρτη, στην παλιά Εθνική Οδό που ήταν μέσα στον οικισμό της Κινέττας, η οποία είχε 3 βάθρα, αυτά <μούκωσαν> από τα ξύλα και τα φερτά υλικά από την καμένη έκταση με αποτέλεσμα να δημιουργήσουν ένα φράγμα που εμπόδιζε τη ροή και να ξεχυθεί όλο το νερό που υπό άλλες συνθήκες θα πήγαινε κανονικά στο κανάλι του και θα έβγαινε στην παραλία, στην Κινέττα. Πρόκειται ξεκάθαρα για μια περίπτωση φερτών υλικών που προκάλεσαν την πλημμύρα. Όταν όμως βλέπεις ότι από τις τρεις προηγούμενες γέφυρες το νερό περνά κανονικά και το πρόβλημα δημιουργείται μόνο σε αυτήν σημαίνει ότι είναι προβληματική η υποδομή», καταλήγει.

Ποιοι θα κινδυνεύσουν στην πλημμύρα

Το προφίλ του ανθρώπου που θα κινδυνεύσει περισσότερο θέλει το θύμα να είναι άνδρας με μέσο όρο ηλικίας τα 45 χρόνια, σε περιοχή της περιφέρειας και όχι σε πόλη, ο οποίος θα πάρει το ρίσκο να μπει στην πλημμύρα ερχόμενος σε άμεση επαφή με το νερό με βασικό κίνητρο την ανάγκη να μετακινηθεί κάπου κυρίως με αυτοκίνητο και σπανιότερα για λόγους διάσωσης άλλου ατόμου ή κάποιου ζώου.

Μελετώντας τις περιπτώσεις 173 θανάτων κατά τη διάρκεια πλημμυρικών φαινομένων, ο κ. Διακάκης σημειώνει ότι 127 θύματα, δηλαδή ποσοστό 73,4% ακολούθησαν «ενεργητική» συμπεριφορά και εισήλθαν ύστερα από δική τους απόφαση στο νερό είτε προκειμένου να μετακινηθούν κάπου, είτε περπατούσαν ή οδηγούσαν στα όρια χειμάρρων ή ήταν επιβάτες σε οχήματα που μπήκαν στο νερό και οδηγούσε άλλο πρόσωπο, ενώ ορισμένοι παρακολουθούσαν το φαινόμενο. Σαράντα τέσσερα θύματα έχασαν τη ζωή τους ακολουθώντας «παθητική» συμπεριφορά με τους περισσότερους να μην έχουν ενημερωθεί έγκαιρα ώστε να έχουν το χρόνο να εγκαταλείψουν το επικίνδυνο κτίριο.

Σαφέστατα πιο επικίνδυνα – όπως προκύπτει από τη μελέτη των συνθηκών θανάτου των θυμάτων – αποδείχτηκε η **παρουσία σε εξωτερικούς χώρους**. Από τις 129 περιπτώσεις ανθρώπων που ακολούθησαν ενεργητική συμπεριφορά, οι 123 βρίσκονταν εκτός οικημάτων. Αυτού του είδους η συμπεριφορά μάλιστα απαντάται περισσότερο στην επαρχία και όχι σε αστικό περιβάλλον, όπου συνήθως οι αντιδράσεις των θυμάτων είναι πιο παθητικές.

Είναι χαρακτηριστικό ότι στα συμβάντα της περιφέρειας το θύμα είναι 10,25 φορές πιο πιθανό να οδηγηθεί σε πιο επικίνδυνη συμπεριφορά, ενώ γενικότερα έχει παρατηρηθεί ότι οι άνθρωποι μπορεί να παρασυρθούν παίρνοντας επικίνδυνες πρωτοβουλίες εάν δουν και άλλους να το κάνουν.

Οι άνθρωποι, οι οποίοι επιλέγουν να «μπουν» στο νερό την ώρα της **πλημμύρας** είναι κατά κύριο λόγο άνδρες και νεότεροι (με μέσο όρο ηλικίας τα 44 έτη) από τα θύματα που βρίσκουν το θάνατο ακολουθώντας παθητική συμπεριφορά (με μέσο όρο ηλικίας τα 63,2 έτη).

Κρίσιμος, όπως αποδεικνύεται σχεδόν από όλα τα ερευνητικά δεδομένα, είναι ο ρόλος του αυτοκινήτου, με τα οχήματα να εμπλέκονται σε πάρα πολλές περιπτώσεις θανάτων κατά τη διάρκεια πλημμυρικών φαινομένων.

Υπάρχουν επίσης περιπτώσεις που στο θύμα παρατηρείται σύγχυση προτεραιοτήτων. Ένας εκ των νεκρών του 2017, ενώ είχε ήδη εκκενώσει το πλημμυρισμένο και επικίνδυνο σπίτι του, τελευταία στιγμή αποφάσισε να επιστρέψει σ' αυτό προκειμένου να διασώσει κάποια πολύτιμα αντικείμενα από το κελάρι του όπου και τελικώς παγιδεύτηκε. Σε αυτές τις περιπτώσεις – όπως παρατηρούν οι ερευνητές – είναι σωτήριο να βρίσκεται δίπλα τους συγγενικό ή φιλικό πρόσωπο, το οποίο θα έχει την ψυχραιμία να αποτρέψει τέτοιες συμπεριφορές.

Το μάθημα της Μάνδρας

Η μεγάλη πλημμύρα στη Μάνδρα της Αττικής, η οποία άφησε πίσω της 24 νεκρούς υπήρξε ένα από τα μεγαλύτερα αντίστοιχα φαινόμενα στην Ελλάδα. Ο απολογισμός της ακραίας πλημμύρας ήταν τραγικός: από το σύνολο των πολιτών που έχασαν τη ζωή τους, οι 15 πέθαναν στη στενή κοιλάδα του ρέματος Σούρες, 15 στην πόλη της Μάνδρας από το ρέμα της Αγίας Αικατερίνης και ένας στη Νέα Πέραμο.

Το σύνολο των θυμάτων στις Σούρες βρισκόταν σε εξωτερικό χώρο κινούμενο είτε με τα πόδια είτε με αυτοκίνητο. Από τα ορμητικά νερά παρασύρθηκαν σε αποστάσεις από 0,7 έως και 10 χιλιομέτρων, όπως προκύπτει από τα σημεία ανεύρεσης των σορών τους μέχρι και 12 ημέρες μετά το συμβάν. Οι νεκροί στην πόλη βρίσκονταν κυρίως εντός κτιρίων. Οι περισσότεροι - όπως προέκυψε από τις διηγήσεις των γειτόνων – ενημερώθηκαν για τη σοβαρότητα της κατάστασης όταν ήταν ήδη αργά για να εκκενώσουν το χώρο μόνοι ή να διασωθούν από απλούς πολίτες, ενώ ορισμένοι δυσκολεύονταν να κινηθούν εξαιτίας της κατάστασής τους

ΠΗΓΗ:ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ ΕΘΝΟΣ

ΠΡΟΕΤΟΙΜΑΣΤΕΙΤΕ

Αν κατοικείτε σε περιοχή που κατά το παρελθόν είχε προβλήματα με πλημμύρες

Σε περίπτωση που ενημερωθείτε για την εκδήλωση έντονης βροχόπτωσης στην περιοχή σας:

Βεβαιωθείτε ότι τα φρεάτια έξω από το σπίτι σας δεν είναι φραγμένα και οι υδρορροές λειτουργούν κανονικά.

Περιορίστε τις μετακινήσεις σας και αποφύγετε την εργασία και την παραμονή σε υπόγειους χώρους.

ΚΑΤΑ ΤΗ ΔΙΑΡΚΕΙΑ ΤΗΣ ΠΛΗΜΜΥΡΑΣ

Αν είστε μέσα σε κτίριο

Εγκαταλείψτε υπόγειους χώρους και μετακινηθείτε σε ασφαλές υψηλό σημείο.

Αν βρίσκεστε σε ανοικτό χώρο

Μην διασχίσετε χείμαρρο πεζή ή με αυτοκίνητο.

Μείνετε μακριά από ηλεκτροφόρα καλώδια.

Εγκαταλείψτε το αυτοκίνητό σας αν έχει ακινητοποιηθεί καθώς ενδέχεται να παρασυρθεί ή να πλημμυρίσει.

Μην πλησιάζετε σε περιοχές όπου έχουν σημειωθεί κατολισθήσεις.

ΜΕΤΑ ΤΗΝ ΠΛΗΜΜΥΡΑ

Αν βρίσκεστε σε ανοικτό χώρο

Μείνετε μακριά από περιοχές που έχουν πλημμυρίσει ή είναι επικίνδυνες να ξαναπλημμυρίσουν τις επόμενες ώρες.

- η πλημμύρα ενδέχεται να έχει μεταβάλει τα χαρακτηριστικά γνώριμων περιοχών και τα νερά να έχουν παρασύρει μέρη του δρόμου, των πεζοδρομίων κλπ.
- εγκυμονούν κίνδυνοι από σπασμένα οδοστρώματα, περιοχές με επικίνδυνη κλίση, λασποροές κλπ.
- τα νερά ενδέχεται να είναι μολυσμένα αν έχουν παρασύρει μαζί τους απορρίμματα, αντικείμενα και νεκρά ζώα.

Προσέξτε να μην εμποδίζετε τα συνεργεία διάσωσης.

Μην πλησιάζετε σε περιοχές που έχουν σημειωθεί κατολισθήσεις και πτώσεις βράχων.

Ελέγξτε αν το σπίτι ή ο χώρος εργασίας σας κινδυνεύει από πτώση βράχων.

Αν πρέπει οπωσδήποτε να βαδίσετε ή να οδηγήσετε σε περιοχές που έχουν πλημμυρίσει

Προσπαθήστε να βρείτε σταθερό έδαφος.

Αποφύγετε νερά που ρέουν.

Αν βρεθείτε μπροστά σε δρόμο που έχει πλημμυρίσει σταματήστε και αλλάξτε κατεύθυνση.

Αποφύγετε τα λιμνάζοντα νερά. Ενδέχεται να αποτελέσουν καλούς αγωγούς ηλεκτρικού ρεύματος καθώς κρύβουν υπόγεια καλώδια ή διαρροές από εγκαταστάσεις.

Ακολουθείστε πιστά τις οδηγίες των αρμόδιων Αρχών.

ΤΙ ΝΑ ΚΑΝΕΤΕ ΚΑΤΑ ΤΗΝ ΑΠΟΚΑΤΑΣΤΑΣΗ ΤΩΝ ΖΗΜΙΩΝ

Πριν αρχίσετε τις διαδικασίες αποκατάστασης

Θυμηθείτε ότι οι κίνδυνοι από την πλημμύρα δεν υποχωρούν αμέσως μετά την απόσυρση των υδάτων.

Βεβαιωθείτε από τις Αρχές ότι η περιοχή που βρίσκεται το σπίτι ή ο χώρος εργασίας σας είναι πλέον ασφαλής και κατόπιν επιστρέψτε σε αυτήν ειδικά αν έχει προηγηθεί εκκένωση.

Κλείστε την τροφοδοσία του ηλεκτρικού ρεύματος, ακόμα και αν στην περιοχή σας έχει διακοπεί το ηλεκτρικό ρεύμα.

Κλείστε την παροχή νερού, για το ενδεχόμενο βλάβης στο δίκτυο ύδρευσης.

Για να εξετάσετε ένα κτίριο που έχει πλημμυρίσει

Φορέστε κλειστά παπούτσια ώστε να αποφύγετε τραυματισμούς από αντικείμενα ή ανωμαλίες στο έδαφος που κρύβουν τα νερά.

Εξετάστε τους τοίχους, τις πόρτες, τις σκάλες και τα παράθυρα.

Εξετάστε τα δίκτυα του ηλεκτρικού ρεύματος, ύδρευσης και αποχέτευσης.

